

Дочич Д.І., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Галімов С.М., кандидат с.-г. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВІДТВОРНІ ЯКОСТІ КНУРІВ-ПЛІДНИКІВ У ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СПОСОБУ ОСІМЕНІННЯ

Штучне осіменіння є основним методом якісного поліпшення поголів'я при використанні сперми високопродуктивних плідників як власних порід, так і кращого світового генофонду, зокрема при гібридизації.

При штучному осіменінні з'являється можливість збільшити навантаження на одного плідника в десятки разів, у порівнянні з природнім паруванням, так з використанням природного парування навантаження на одного кнура складає 10-15 голів, а штучним – до 150 голів свиноматок, що значно підвищує економіку господарства за рахунок зменшення витрат на утримання кнурів-плідників.

За рахунок штучного осіменіння можна покращити відтворювальні показники свиноматок в господарстві за рахунок контролю якості сперми, запобігання перенесення інфекції, що переносяться статевим шляхом, від свиноматки до свиноматки через кнура-плідника.

Так нами було сформовано дві групи: перша група (контрольна) – використовувалось природне парування; друга група (дослідна) – штучне осіменіння.

За рахунок II піддослідної групи, що осіменялась штучним способом, отримано 83 % заплідненості, що на 10 % вище за групу що осіменялась природнім способом.

Розглядаючи показник великоплідності контрольної групи, (природне парування), який дорівнював 1,38 кг, відмічаємо перевагу на 0,13 кг над дослідною, в якій він дорівнював 1,25 кг.

Показник багатоплідності дослідної групи, який дорівнював 11,2 голови, був вищий на 0,9 голови ніж у контрольної, в якій він дорівнював 10,3 голови, при цьому відмічено високу вірогідність отриманих результатів ($P > 0,99$).

Молочність свиноматок – один з показників, що яскраво характеризує відтворювальні якості свиноматок, він дорівнює масі гнізда в 21 день, тому напряму залежить від багатоплідності і кількості поросят при відлученні. Розглядаючи цей показник в розрізі груп, відмічаємо перевагу дослідної групи (59,2 кг) над контрольною (57,6 кг) на 1,6 кг, але достовірності отриманих результатів не відмічено.

Відлучення поросят в господарстві відбувається в 30 денному віці, при цьому визначають такі показники, як кількість поросят, збереженість, маса гнізда та маса 1 поросяти. Що стосується показнику кількості поросят при відлучення, то перевагу відмічено у групи, що осіменялась штучним способом, цей показник дорівнював 10,1 голів, а різниця з контрольною групою складала 0,5 голови.

Незважаючи на те що у дослідної групи кількість поросят при відлученні була більша, збереженість залишилась нижчою за контрольну і дорівнювала 90,2 %, різниця при цьому дорівнювала 0,9 %.

Також контрольна група переважала дослідну за показником середньої маси поросят при відлученні (8,3 кг), різниця між групами складала 0,4 кг. Проте, за

масою гнізда перевагу відмічено у дослідній групі (79,8 кг), що на 1,8 кг більше, ніж у групи, що осіменялась штучним способом.

Підсумовуючи відтворні якості кнурів-плідників в залежності від способу осіменіння можна відмітити позитивний ефект від штучного осіменіння не лише за рахунок збільшення норми навантаження свиноматок на одного кнура, а й покращення відтворних показників кнурів-плідників, і збільшення багатоплідності на 0,9 голови, заплідненості маток на 13 % та кількості поросят при відлученні на 0,7 голови.

УДК 619:614.31:637.12.04/.07

Дулкай Є.І., студент I курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ ДЕЯКИХ ГЕНЕТИЧНИХ ТА ПАРАТИПОВИХ ФАКТОРІВ НА ВИВОДИМІСТЬ ЯЄЦЬ

Вивчення виводимості яєць та аналіз причин загибелі зародків в процесі інкубації яєць різних порід та віку мають наукове і практичне значення, тому що дозволяють виявити найбільш оптимальні строки використання племінної птиці та раціональну вікову структуру стада. Аналіз робіт з питань виводимості яєць, отриманих від курей різного віку виявив розбіжності в поглядах авторів.

Матеріал та методика виконання роботи Для вивчення впливу маси інкубаційних яєць на показники виводу у курей різних порід використовували птицю батьківських стад кросу “Білорусь-9” та породи кучинська ювілейна. З метою вивчення морфологічних якостей яєць різних порід була проведена візуальна їх оцінка перед закладкою в інкубатор, а також визначений відсотковий вміст складових яйця (білку, жовтка і шкаралупи). Для встановлення впливу калібровки яєць на їх виводимість був проведений окремий дослід. Калібровані яйця різної маси закладали в інкубатор неодноразово: спочатку великі, через 4 години середні, і ще через 4 години малі. Лотки з некаліброваними яйцями закладали в інкубатор одночасно.

Результати досліджень. Кожна партія яєць (не менше 750 шт.) візуально, при допомозі мікроскопу та індексоміру була оцінена на придатність до інкубації. При порівнянні питомої ваги яєць з різними дефектами було встановлено, що шершава шкаралупа частіше зустрічається у яєць породи кучинська ювілейна, а “мармуровість” – у леггорнів.

Недоліки форми та маси яєць також були частішими в кучинських ювілейних курей, а наявність кров'яних та м'ясних включень – в породі леггорн. В цілому із 750 оцінених яєць (в кожній породі) питома вага дефектних яєць становила в породі леггорн 9,2 %, а в кучинських ювілейних 11,3 %.

Зв'язок між масою яєць і їх виводимістю представляє значну практичну цікавість. Маса яєць є породною ознакою і звичайно з віком збільшується. Спадковість цієї ознаки свідчить про значну обумовленість її генетичними факторами і дозволяє підвищити її методами масової селекції.